

изнамираніе чясто ся тае дълго врѣмя въ земь-тѣ, до гдѣ-то благопріятни-ти лѣчи слѣнчеви му не да-дѣтъ да порасте и цвѣтне.

Колко-то за най-стары-ты изнамиранія, то народны-ты прѣданія гы прѣдставятъ обыкновенно, че сѣ станѣлы въ слѣдствіе на нѣкой честитъ случай, както, напр., изнамираніе-то на стѣкло-то, пурпура, барута. Нѣкога става такава особена игра на случая, гдѣ-то нѣкой ся труди да изнамѣри едно нѣчто, а достига до друго, кое-то не е трѣсилъ и чякалъ, както, напр., Бѣтхеръ, кой-то прѣвъ е изнамѣрилъ фарфора въ Европѣ. Нѣ на случая, въ исорѣ-тѣ на изнамиранія-та, може да ся отдаде само една малка чясть, и при това да ся постави изобщо за правило, че изнамиранія-та ся извѣкватъ отъ потрѣбы-ты на врѣмя-то, отъ идеи-ты (мысли) и погляди-ты, кои-то владѣли въ него, и кога-то срѣдства-та, които сѣ ся намирамы отпрѣво въ распоряждане то на чловѣка, ся показватъ недостатъчны. Тоя поглядъ ся подтврѣ-дѣва такожде и съ това, че едно изнамираніе става нѣкога едноврѣменно въ разнымѣста, както неотколѣ, напр., галванопластика-та была изнамѣрена въ едно и сѣщо врѣмя въ Россіѣ и Англіѣ. Нѣкога е доста да ся познае, че нѣкое изнамираніе е направено, за да ся разумѣе какъ е то произлѣзло. Въ 1609 годинѣ, майсторъ Яковъ Янсень, въ Холландіѣ, изнамѣрилъ телескопа, и въ сѣщѣ-тѣ годинѣ Галилей си го направилъ за себе си, безъ да получи нѣкаквы подробности наставленія, какъ да постѣпа при това.

Ако нѣкое изнамираніе ся явява не въ благопріятно врѣмя, то прѣминува незабѣлѣжимо и ся прѣдава на забравяніе, и слѣдъ врѣмя, нѣкога, пакъ ся явява на свѣтъ, като нѣчто съврѣшено ново. Нѣкои изна-